

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Kvædlinger eller Smaakvad

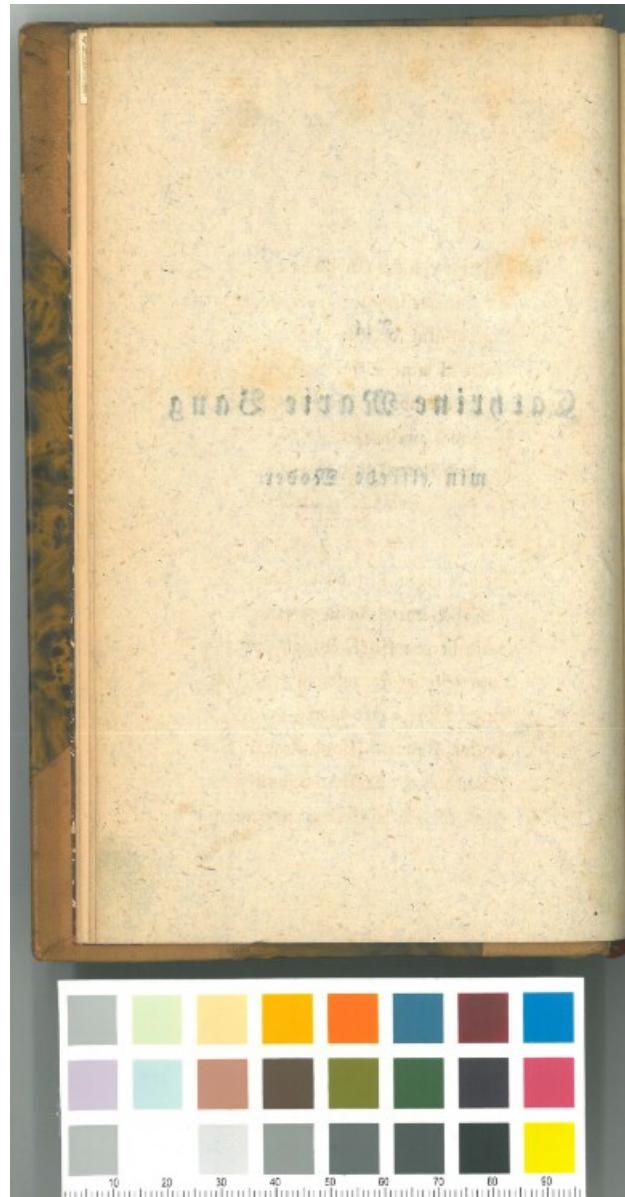
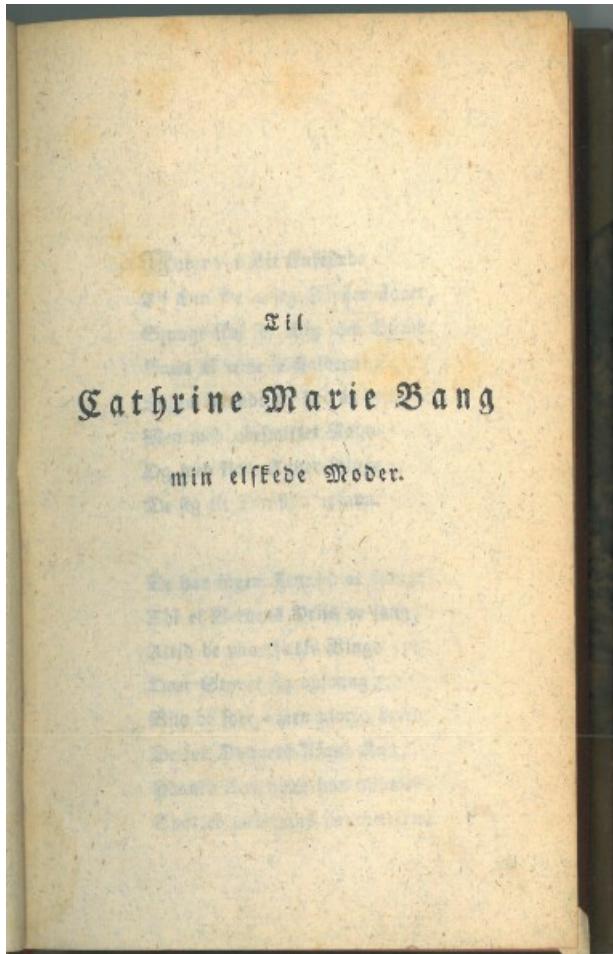
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Kvædlinger eller Smaakvad", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. I. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1815_251-txt-shoot-idm202/facsimile.pdf (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

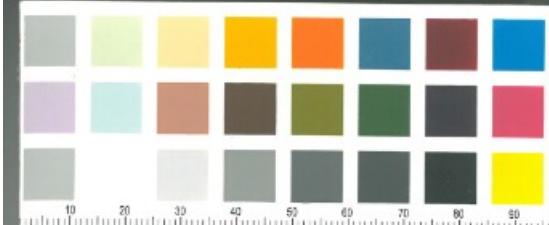

Moder! i Dit Enkesæde
Til Din Priis jeg Harpen slaaer,
Sjunge skal for Dig med Glæde
Hvert af mine Skjaldeaar;
Ingen Krands de har at bringe,
Men med ubesmittet Ravn
Og med klare Toner svinge
De sig til Din Møderfavn.

De har ingen Krands at bringe
Ehi ei Verdens Priis de sang,
Altid de paa hjække Vinge
Over Støvet sig opsvang,
Bild de foer, men aldrig boied
De for Døgnets Asgud Knæ,
Haaned hjæk hvad han ophsied,
Spotted med hans Laurbærtree.

Derfor, naar min Harpe syder,
Klinger over Daneyang,
Dognet haaner og forsyder
Alt mit Syn og al min Sang;
Men, o Møder! dog saalænge
Du har Son og Syner kjær,
Tone høit de stemke Strænge,
Trode Døgnets Skyggespar.

Baaret har Du under Hjerte
Alt mit Syn og al min Sang,
Fodt til Verden dem med Simelte,
Skalden af dit Skjod udsprang;
I de gamle Heltebage
Gjennem Dig han har sin Rad,
Sondé for Sang og Syn for Sage
Fik han med dit Adelsbled.

Dog, det vilde lidt ham gavnet,
Havde som et Hjerteblud
Du ei from med Adelsnavnet
Gjemt den gamle Troe paa Gud,
Troe paa Ham, som fra Guds Throne
Kom til Jord og sank i Grav,
For vor Banart at udsønne,
Skænke os Sit Adelslab.

Foer jeg vild i Ungdoms Dage,
Bild fra Gud og fra Hauns Ord,
Foer jeg vild med Asa-Brage
Fandt jeg sent min Frelsers Spor,
Skjøndt der for min Bugge hjunget
Var saamangen Psalme sôb,
Hvad! om da jeg var udsprunget
Af en vantro Moders Skjod!

Ene bog Du vilst ei tage
Takken for min Troe paa Gud,
Du Din Arv i onde Dage
Redded som en Præstebrud,
Derfor vil i Chor vi love
Gud, som gav i ægte Stand
Ham der nu mon salig sove
Mig til Fader, Dig til Mand!

Moder! sea Dit Enkesæde
Hylter jeg da nu min Stav,
Takklesangen vil jeg kvæde
Over gamle Grundtvigs Grav,
Den mod Himlen sig skal svinge
Hvor han nu forklaret staer,
Over Haven skal den klinge
End i gamle Præstegaard.

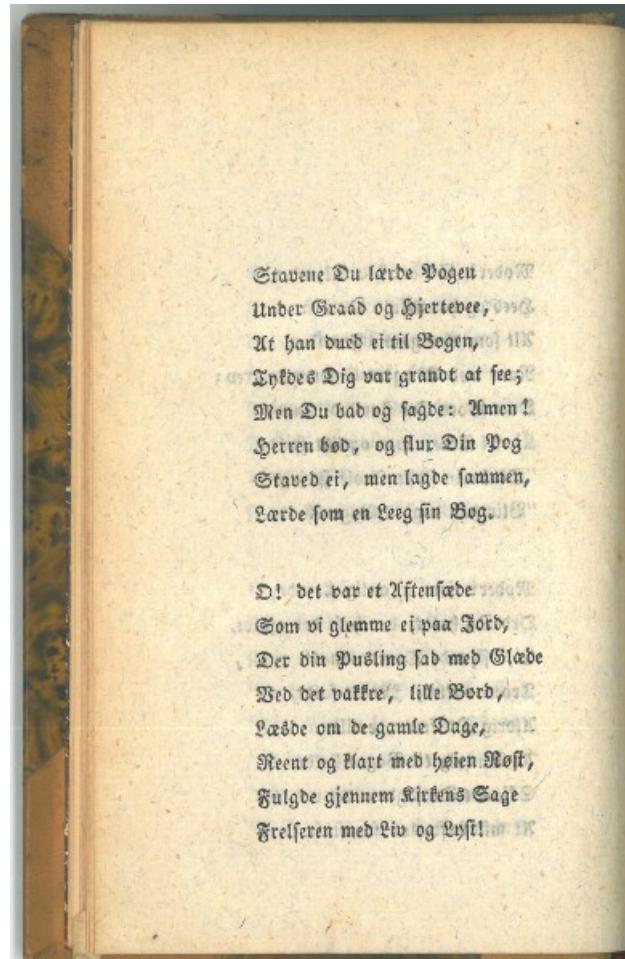
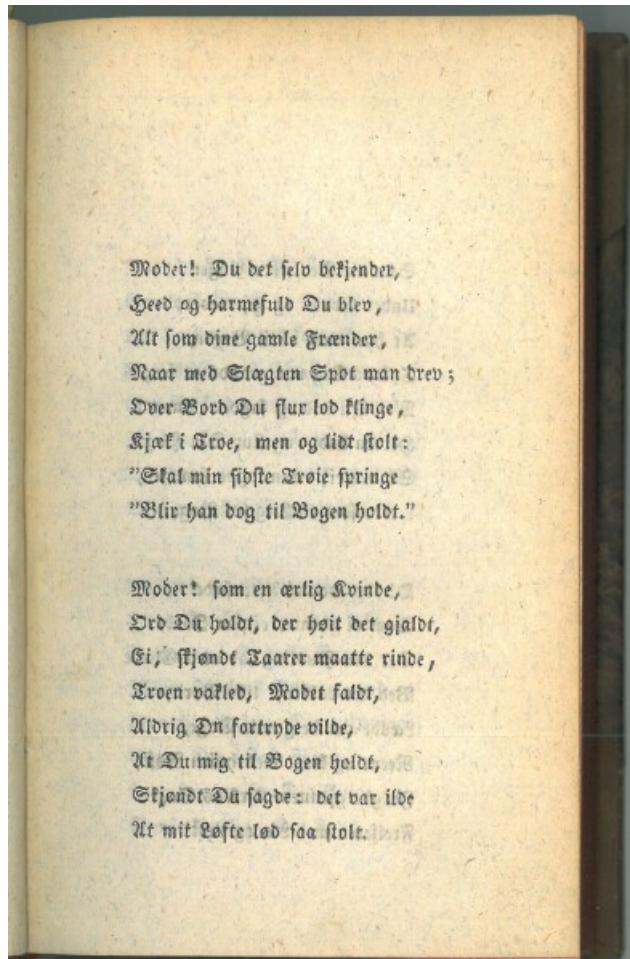
Der Du bygged, edle Kvinde!
Med Din Præst saamangen Dag,
Medens end de vakkre Linde
Løfted kjælt sig over Tag,
Der Du bar mig under Hjerte
Som en christen Præstebrud,
Der Du fødte mig med Smerte
Som til Verden saa til Gud.

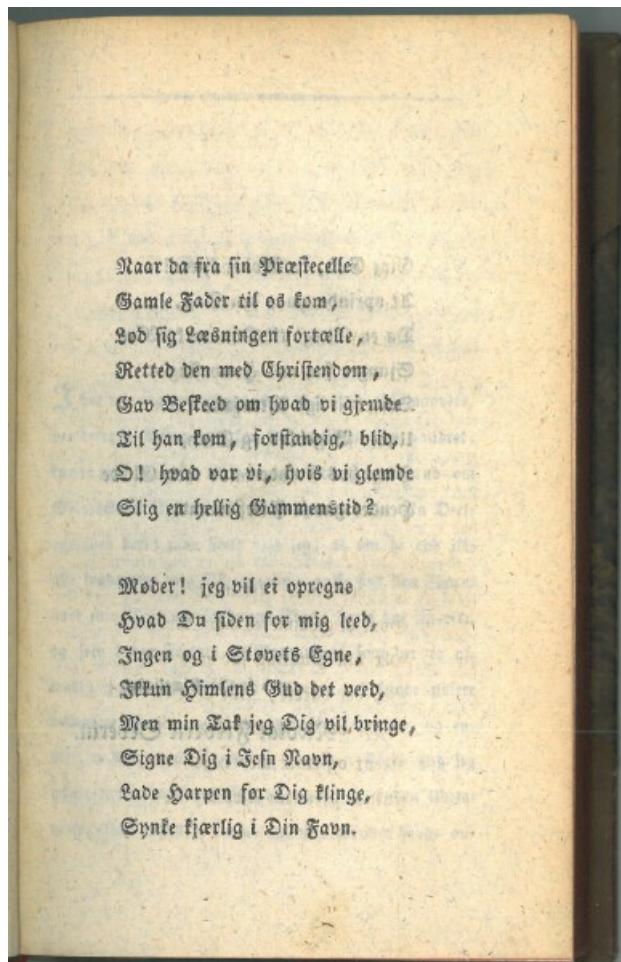
Rige kun paa Troens Skatte
Fattige paa Sølv og Guld,
I til Gud og Bogen satte
Eders hele Sonnekuld,
Trende alt paa Gulvet ginge,
Sadde og ved Skolebord;
Verdslig talt var Haabet ringe,
Kvinde! men Din Troe var stor.

Det var i den Præstebolig
Under Lind med Rader smaa,
Under Moderhjertet rolig
Og usynlig end jeg laae,
Der var Gilde, der var Gjæster,
Der og over breden Bord,
Alt for Bispea mellem Præster
Faldt om mig det første Ord.

Spottesuglen tog til Orde:
"Det betvivles vel omsomst,
"Hvis en Son det skulde vorde,
"Er han født til boglig Konst,
"Ikke sandt, han er den Fjerde,
"Moderhjertet ham vel glad
"Tæller alt islant de Lærde,
"Guldt er Lykvens Kloverblad."

Naar da fra sin Præstecelle
Gamle Fader til os kom,
Sod sig Læsningen fortælle,
Rettet den med Christendom,
Gav Besked om hvad vi gjemde.
Til han kom, forstandig, blid,
O! hvad var vi, hvis vi glemde
Slig en hellig Gammelstid?

Moder! jeg vil ei opregne
Hvad Du siden for mig leed,
Ingen og i Stovets Egne,
Kun Himlens Gud det veed,
Men min Tak jeg Dig vil bringe,
Signe Dig i Jesu Navn,
Lade Harpen for Dig klinge,
Synke hjærlig i Din Havn.

Give Gud, o Moder Hjere!
At oprinde maae den Dag,
Da en Slekt til Danmarks Gre
Sjunger saa med Harpe slag
Om et livligt Aftensæde
Under Bøgeblad og Gran,
Hvor hos Kvinden stod med Glæde
Hendes gamle Præstemand.

Nicolai Frederik Severin.

